

www.foaia.hu

foaia@foaia.hu

www.facebook.com/foaiaromaneasca

Preț: 300 de forinți
Cu abonament: 130 de forinți

FONDAT ÎN 1951

FOAIA românească

SĂPTĂMÂNAL AL ROMÂNILOR DIN UNGARIA

ANUL LXVIII NR. 26

Vineri,
29
IUNIE
2018

9 771418 834006

18026

După bucurie mare,
tristețe și mai mare
la Micherechi

(Pagina 3)

Artă contemporană
română și maghiară
la Jula

(Pagina 5)

„Strada Eminescu”, o nouă
manifestare interdisciplinară
la Seghedin

(Pagina 9)

Calendar ortodox

2 iulie, luni, † Aducerea veșmântului Născătoarei de Dumnezeu în Vlaherne; †) Sf. Voievod Ștefan cel Mare; Sf. Ier. Iuvenalie, patriarhul Ierusalimului

3 iulie, marți, Sf. Mc. Iachint; Sf. Anatolie, Patr. Constantinopolului

4 iulie, miercuri, Sf. Andrei, Arhiep. Cretei; Sf. Cuv. Marta (Post)

5 iulie, joi, † Sf. Cuv. Atanasie Atonitul; Sf. Cuv. Mc. Ciprian;

Sf. Cuv. Lampadie

6 iulie, vineri, Sf. Cuv. Sisoe cel Mare; Sf. Mc. Lucia; Sf. Mc. Astie, episcopul Dirahiei

7 iulie, sâmbătă, Sf. M. Mc. Chiriachi; Sf. Cuv. Toma din Maleon și Acachie; Sf. Mc. Evanghel

8 iulie, duminică, Sf. M. Mc. Procopie și Sf. Mc. Teodosia, mama sa; † Sf. Mc. Epictet și Astion. Duminica a VI-a după Rusalii (Vindecarea slăbănogului din Capernaum)

90 de ani de la înființarea Oastei Domnului de la Micherechi

În zilele de 30 iunie și 1 iulie, la Micherechi se va sărbători aniversarea a 90 de ani de la înființarea Adunării Oastei Domnului. Programul duhovnicesc va avea loc la casa Oastei Domnului din sat. În seara zilei de sâmbătă, de la ora 17.00, micherechenii îi vor avea alături pe frații ostași din Oradea și Avram Iancu, iar la programul de duminică, de la ora 15.00, pe frații ostași din Târgu Lăpuș. Sunt invitați cu drag toți cei interesați.

Cupa internațională de șah „Alexandru Hoțopan”, ediția 2018

Asociația de Șah a Românilor din Ungaria, în colaborare cu Redacția „Foaia românească” și Uniunea Culturală a Românilor din Ungaria organizează cea de-a 9-a ediție a Cupei internaționale de șah „Alexandru Hoțopan”, la care și anul acesta sunt așteptați șahiști români din trei țări, Ungaria, Serbia și România. Evenimentul se va desfășura sâmbătă, 7 iulie, cu începere de la ora 9.00, la sediul Uniunii Culturale a Românilor din Ungaria (Jula, str. Doja nr. 8). A.B.

Concert coral de muzică sacră la Jula

Corul „Pro Musica” din Jula și Corul Bisericii Ortodoxe Române din Curtici, ambele dirijate de Adrian Bugyi, vor concerta în duminica din 8 iulie, în Catedrala Episcopală din Jula. Corul din Curtici va da răspunsurile liturgice la Sfânta Liturghie, după care va avea loc un concert de muzică sacră la care vor cânta împreună cele două coruri. A.B.

Poza săptămânii

Sânzienele (24 iunie) au îmbrăcat planeta și în acest an în ie românească. În imagine: Horă la Muzeul Astra din Sibiu

Părerile autorilor nu coincid întotdeauna cu opinia Redacției. Responsabilitatea juridică pentru conținutul articolelor publicate în Foaia românească aparține autorilor. Foaia românească nu garantează publicarea textelor nesolicitate de redacție.

ANNO

Acum 52 de ani...

Articol apărut în Foaia Noastră, 1 iulie 1966

Stimați cititori, acest colț de pagină îl vom dedica și în cursul acestui an amintirilor, vremurilor trecute. La evocarea acestora ne vom folosi de „Foile” vechi pe care le avem în arhiva redacției noastre. Fiți alături de noi în această călătorie în timp!

Pe copertă: Expoziție de artă contemporană română și maghiară din colecția lui Hunya Gábor, la Jula
Foto: Eva Șimon

După bucurie mare, tristețe și mai mare la Micherechi

A fost odată în localitatea Micherechi, un sătuc cu 2000 de suflete, aflat lângă frontiera româno-maghiară, în județul Bichiș, o echipă de fotbal care a obținut mari succese. Cu 15 ani în urmă, un tânăr care a iubit tare mult fotbalul și satul (el fiind originar din Șercad) a început să se ocupe tot mai mult de echipă, până când cei din jur au decis să fie el ales președintele echipei, între timp și băiatul lui a devenit jucătorul echipei, mai târziu căpitanul și președintele echipei.

Timp de 15 ani, echipa a câștigat de 4 ori campionatul județean, de mai multe ori a câștigat și cupa județeană, și jucătorul acesteia a dat și golgheterul județean, în anul 2016 și apoi în 2018 s-a calificat în divizia NB III. Între cele mai însemnate meciuri a fost cea care s-a terminat cu victoria contra echipei FTC II, la Budapesta. Vinerea trecută, însă, din păcate această poveste frumoasă a luat sfârșit, echipa s-a desființat...

În seara zilei de 22 iunie, am aflat de la un bun cunoscut că sponsorul principal al echipei Micherechi SE a hotărât desființarea echipei. Nu mi-a venit să cred urechilor, iar când mi s-a mai confirmat și de la alții mi-a venit să plâng de ciudă. Din păcate, vestea a fost adevărată. Acest lucru cred că trebuie să fie confirmat și de către membrii importanți ai echipei, așa că i-am sunat pe sponsorul, antrenorul și golgheterul echipei să-mi de-a niște declarații referitor la desființare, chiar acum când echipa s-a calificat recent în divizia NB III. Despre ce s-a întâmplat în ultimele 3 săptămâni și ce va fi cu jucătorii, cu antrenorul și cu suporterii rămași fără echipă, iată ce declarații am primit.

Bondar Attila, sponsorul echipei: – Nu am mai suportat că numai eu singur să ajut echipa și primăria numai cu puțini bani a ajutat, degeaba le-am zis la ceilalți bogați din comună să ajute și ei. M-am săturat de faptul că numai eu ajut, dar fiecare vine cu critica. Mai nou nu am avut bucurie în ceea ce am făcut. În mai mult de 15 ani am cheltuit anual multe milioane de forinți pentru fotbal. Pentru NB III, ar fi necesar 50 milioane de forinți, și pentru divizia I județ e necesar cu ceva o mai mică sumă. Tot ce am construit rămâne satului, băieții sunt liberi, merg unde vor ei să joace. Atât a fost povestea echipei! Încerc să trăiesc fără fotbal de acum înainte. Credeți-mă că tare greu mi-a fost să iau decizia asta!

Biró Róbert: – Comuna și suporterii au meritat o asemenea echipă bună de care să fie mândri, precum și echipa a meritat acești suporterii admirabili. Sunt convins că lui Bondar Attila i-a fost foarte greu să ia această decizie, dar fiecare știe posibilitățile lui! Toată lumea a avut multă grijă de noi. Dacă am fi rămas în divizia județeană 70% dintre jucători ar fi părăsit echipa. Dacă ne-am calificat, 80% ar fi rămas și am fi adus 4 jucători noi. Azi (luni, 25 iunie) am anulat meciurile de pregătire și contractele cu jucătorii noi. Cei care joacă mai de mulți ani în echipă, cum e Bambi sau Weber, nu își pot imagina cum ar putea să joace în altă echipă. Eu nu știu dacă am chef să mă mai ocup cu fotbalul. Am fost aici până acum doar din cea mai mare stimă și drag față de conducerea și suporterii echipei.

Sztojka Ádám, golgheterul județului: – Timp de 8 ani am jucat la Micherechi, unde m-am simțit tare

bine, am simțit că acești oameni m-au acceptat între ei. Tare mult m-a ajutat mai ales familia Bondar. Sunt mândru de rezultatul ce am atins cu echipa. Aici am devenit prima oară campion, când la meciul final cu Csabacsúd am marcat 3 goluri. De la Makó, Szarvas și Körösladány m-au căutat deja, dar deocamdată nu am chef să mă gândesc la fotbal. Mă simt tare prost, nu-mi vine să cred că e gata. Doare mult ce s-a întâmplat!

ADIO MICHERECHI SE!

MIC

Conferință istorică și concert de folk la Jula

6 iulie 2018 (vineri), ora 18.00

Sediul Uniunii Culturale a Românilor din Ungaria
(Jula, str. Doja nr. 8)

„LUNGUL DRUM AL UNIRII”

Prelegeri:

- **Dr. Dorel Sinaci**, Directorul Bibliotecii Județene Arad: „Vormărtz-ul românilor ortodocși din Banat și Crișana”
- **Pr. Aurel Becan**: „Români din Ungaria, participanți la făurirea Marii Uniri”
- **Dr. Adrian Șimon**: „Ruptură totală, negocierile dintre Consiliul Național Român și ministrul pentru minorități Oszkár Jászi”
- **Prof. univ. dr. Corneliu Pădurean**: „Ștefan Cicio-Pop – părinte al patriei”

Organizator: Institutul Cultural Român, București
Parteneri: Direcția Județeană pentru Cultură Arad, Biblioteca Județeană „Al. D. Xenopol” Arad, Uniunea Culturală a Românilor din Ungaria și săptămânalul „Foaia românească”

CONCERT FOLK

„LAVANDĂ ȘI TRICOLOR”

Maria Gheorghiu

MINISTERUL PENTRU ROMÂNII DE PRETUTINDENI

Această revistă a fost tipărită cu sprijinul parțial al Ministerului pentru Românii de Pretutindeni.
Conținutul acestor reviste nu reprezintă poziția oficială a Ministerului pentru Românii de Pretutindeni.

**www.
mprp.
gov.ro**

Paul Negruț: Educație parentală sau manipulare ideologică?

Am citit cu atenție documentul intitulat „Strategia Națională de Educație Parentală 2018–2025”, pus în dezbatere publică de către Ministerul Educației Naționale (din România – n.r.) ca o prioritate imediată pentru viitorul societății românești, în general, și al școlii românești, în special.

De la primul paragraf până la ultimul, acest document programatic seamănă izbitor cu Planul Vyshinsky impus României după al Doilea Război Mondial de ideologia sovietică cu sprijinul propagandei comuniste și a tancurilor sovietice. Se pare că astăzi, Strategia Națională de Educație Parentală 2018–2025 este impusă de Think-tank-urile ateiste cu sprijinul propagandei progresiste care caută terenul potrivit (vulnerabilitățile românești) pentru a face noi experimente sociale.

Elementele centrale ale celor două documente sunt următoarele:

Progresul României este blocat de o ideologie retrogradă reprezentată atunci de regimul burghezo-moșieresc, iar astăzi de familia tradițională. Pentru a ajunge pe cele mai înalte culmi ale progresului și civilizației, România are nevoie urgentă de o nouă ideologie: atunci, ideologia marxist-leninistă, iar azi, ideologia progresistă.

Revoluția ideologică necesită un plan complex de acțiune care presupune folosirea tuturor resurselor propagandistice (manipulare), administrative (forme noi de organizare), punitive (legi și instituții represive) și educative. Atunci revoluția ideologică s-a folosit de propaganda comunistă, de organizațiile de partid care au subjugat instituțiile publice, de discriminări, destituiri, condamnări, și de elaborarea unei strategii de educație comunistă. Azi, revoluția ideologică se folosește de propaganda progresistă, de ONG-uri care confiscă instituțiile publice, de legi anti discriminare și procese de condamnare pentru discriminare, hate speech sau homofobie (vezi cazul Vasile Bănescu), precum și de elaborarea unei strategii de educație progresistă (noua educație parentală).

Succesul revoluției ideologice depinde de profunzimea și viteza de demolare a vechii orânduiri și instalarea noii orânduiri. Atunci, demolarea a vizat desființarea centrului de rezistență a societății – proprietatea privată și Biserica – iar instalarea noii orânduiri s-a realizat prin hegemonia statului comunist manifestată prin naționalizarea proprietății și a educației. Astăzi, demolarea vizează distrugerea centrului de rezistență a societății – familia naturală și Biserica, iar instalarea noii orânduiri se realizează prin hegemonia ONG-urilor progresiste care proclamă naționalizarea familiei și a educației în general, și a copiilor în special. Altfel spus, ideologia progresistă „deprivatizează familia” (p.1) și o trece în proprietatea Statului condus de ONG-urile progresiste.

Viteza de implementare a noii ideologii depinde pe de o parte de eliminarea exponenților de vârf ai vechii orânduiri, iar pe de alta, de numărul și eficiența propagandiștilor și a activiștilor noii orânduiri. Atunci, sub bagheta experților sovietici și a noii intelectualități școlite la Moscova s-a trecut la pregătirea în masă a „agitatorilor și activiștilor de partid” care au preluat conducerea instituțiilor statului, a școlilor, a instituțiilor media, a fabricilor și CAP-urilor, etc., în ritmurile imnurilor triumfaliste patriotarde, care celebrău progresul noii ideologii. Astăzi, până în anul 2025, sub bagheta experților progresiști occidentali și a discipolilor lor din România suntem anunțați că familiile și copiii României vor fi plasați sub conducerea unui număr de peste 7000 experți (activiști progresiști) care vor hotărî educația și viitorul copiilor noștri. Ei vor forma poliția ideologică care va supraveghea familiile, școlile, unitățile medicale, agențiile pentru protecția copilului, bisericile și instituțiile media. Acești activiști vor fi sprijiniți în misiunea lor de instituțiile statului, de o legislație anti-familie naturală în baza căreia vor re-educa peste 2.500.000 de părinți în prima fază, motivându-i și constrângându-i să-și abandoneze crezul, responsabilitatea biblică față de copii, să educe copiii împotriva convingerilor religioase și morale ale părinților, etc., și toate acestea cu banii publici proveniți din taxe plătite de cetățenii României care cred și aparțin familiilor tradiționale.

Concluzii

Așa cum rezultă din conținutul Strategiei, cel mai mare dușman al progresului României este familia naturală. Toate neajunsurile și nenorocirile care vin peste România se datorează familiei tradiționale, care se încăpățânează să facă copii, să-i crească, să-i dea la școală, să-i învețe valorile morale ale credinței creștine pentru a deveni oameni de caracter, care la rândul lor să întemeieze familii sănătoase. Această familie cu toate valorile ei trebuie distrusă din temelii.

În schimb, toate promisiunile optimiste și triumfaliste pentru viitorul României sunt legate de ideologia progresistă, care susține că familia este „un produs socio-cultural, creată și recreată permanent de practicile socio-culturale” (p.3). Asta înseamnă că familia poate fi un produs socio-cultural alcătuit din doi sau mai mulți parteneri de același sex, sau de sex opus, din căsătoria dintre un adult și un copil, sau un om și un animal, un om și un obiect, etc., după preferința socio-culturală a fiecăruia. Pentru a nu lăsa impresia că folosesc un limbaj ironic, se poate verifica faptul că în ultimii ani, în alte părți ale lumii, s-au încheiat căsătorii – poligame (trei femei), între om și animal de companie, între om și copac, între om și computer, și mai recent o persoană umană s-a căsătorit cu sine însăși. De ce nu, dacă familia este un produs socio-cultural, și nu o creație divină?

Aceasta este în esență oferta Strategiei Naționale de Educație Parentală 2018–2025 propusă de Ministerul Educației Naționale. Agenda ideologică pe care se întemeiază documentul reiese limpede încă din primul paragraf din introducere. Urmează apoi o parte a documentului care nu este altceva decât un amalgam de idei, proiecte, studii, propuneri, programe ale unor organizații internaționale sau naționale care are menirea să îmbrace acest proiect ideologic într-o haină aparent academică pentru a fi mai ușor vandabil celor neavizați. În partea finală, documentul prezintă pașii care trebuie făcuți pentru implementarea noii ideologii.

Pentru a nu cădea în capcana de a ne lansa în dezbaterea unor aspecte punctuale din acest amalgam, cred că este necesar:

a) cetățenii României să înțeleagă foarte clar ideologia pe care dorește să o impună această „Strategie”, pentru a-i cunoaște originea, conținutul și consecințele;

b) să fie analizat transparent modul în care această „Strategie” răspunde la problemele mari cu care se confruntă învățământul din România: scăderea demografică, migrația economică a populației tinere, închiderea școlilor din mediul rural, navetismul școlar din mediul rural, inegalitatea de șanse educaționale între copiii din mediul rural față de cel urban, abandonul școlar, situația copiilor din zone defavorizate și a celor cu părinții plecați în străinătate, viitorul celor aproximativ 700.000 de elevi care nu au promovat bacalaureatul, subfinanțarea învățământului și cercetării, criza locurilor de muncă pentru absolvenții programelor universitare;

c) să fie informați în mod corect părinții și societatea în legătură cu schimbările legislative pe care le propune Strategia și care, odată adoptate, vor impacta fundamental natura și identitatea familiei, ordinea socială și fundamentul legal și constituțional al societății românești;

d) să fie informați cetățenii României asupra costurilor reale pe care le presupune implementarea acestei ideologii – peste 290 milioane de lei numai în primul an, costuri care se acoperă din banii noștri, ai celor care credem în valorile familiei naturale și a unei educații performante bazată pe morala creștină.

Prof.univ.dr.dr. Paul Negruț
Rectorul Universității Emanuel Oradea

„Colecționez creații, care pentru mine sunt importante din punct de vedere intelectual ...”

Interviu cu colecționarul de artă Hunya Gábor

În ziua de 14 iunie, la Galeria Cohan din Jula s-a deschis o expoziție inedită din creații artistice contemporane ale unor artiști maghiari și români. Despre colecția particulară a lui Hunya Gábor, originar din Jula, am stat de vorbă după vernisaj, în dimineața următoare, înainte de vizitarea ghidată a expoziției de către colecționar. Pe o bancă din fața Galeriei Cohan, Hunya Gábor ne-a povestit despre concepția expoziției, despre crearea acestei colecții, dar și despre legături artistice, și nu numai, între români și maghiari.

Expoziția de artă contemporană maghiară și română, „Amintiri și dor de ducă”
15 iunie – 7 octombrie 2018
Galeria Cohan, Jula

– Din catalogul expoziției am aflat crezul Dvs, conform căruia: „Unele creații pot fi în proprietate particulară, dar arta în sine este un tezaur comun, trebuie s-o facem să fie accesibilă”. De ce tocmai aici la Jula, în această vară, timp de patru luni ați expus aceste peste 60 de lucrări artistice din colecția Dvs.?

– Eu am o legătură personală cu acest oraș, între 6 și 18 ani am locuit la Jula, aici mi-am făcut școlile, și am plecat doar când am fost admis la universitate. Maică-mea a murit acum doi ani, deci până atunci veneam cu regularitate la Jula. De ce totuși tocmai acum și aici? Asta se datorează consilierului local Durkó Károly și doamnei Dombi Ildikó, directoarea muzeelor și a Castelului Almásy din Jula, care atunci când mi-au spus că va fi restaurată colecția Cohan și aici va fi liberă mai multe luni de zile această sală mare, am pus la cale împreună realizarea acestei expoziții.

– Recunosc că atunci când domnul Durkó m-a sunat la telefon zicându-mi că trebuie neapărat să văd această expoziție, principalul argument a fost: vino, pentru că va fi în sala mare! Cu asta mi-a trezit interesul și pot să spun că nu m-am înșelat. Știam că până acum, de la deschiderea acestei noi galerii, în sala mare au putut fi văzute doar lucrările monumentale ale lui Gheorghe Cohan.

– Dacă nu aici, în Galeria Cohan am fi expus sau în alt loc la fel de generos și interesant, această expoziție nu s-ar fi realizat. Într-un spațiu mic, întunecos, nicidecum nu aș fi expus. Galeria Cohan este un loc expozițional perfect, cu lumină naturală și cu condiții moderne.

– De unde legătura Dvs. cu arta?

– Interesul meu față de artă a apărut în perioada când am început să vizitez expoziții și muzee. Când am ajuns la studii la Budapesta, umblam regulat prin muzee, mi-am făcut prieteni care aveau pasiuni asemănătoare, dar de aici până la a cumpăra artă mai sunt câțiva pași. Atunci când simți că printre mobila de acasă ar arăta bine o creație artistică de calitate, este deja o altă treaptă. Dar încă nici atunci, cumpărătorul de artă nu este colecționar. Mai în glumă eu așa am obișnuit să spun că atunci devine cineva colecționar, când are mai multe tablouri decât pereți.

– Și de ce colecționar și nu creator de artă?

– Pentru a crea artă este nevoie de talent, iar pentru a colecționa trebuie să ai bani și curiozitate intelectuală. Dar aș putea spune că am devenit colecționar pentru că nu știu să fac artă. Adun creații artistice care pentru mine sunt importante din punct de vedere intelectual, deci altcineva crează ceea ce și eu aș putea spune, dacă aș cunoaște, aș stăpâni această limbă.

– De ce tocmai artă contemporană?

– Eu sunt un om care trăiește aici și acum, pe mine mă interesează cei ce trăiesc alături de mine, cum gândesc ei despre lume. Eu nu colecționez muzeu. Este interesant totuși, că odată ce îmbătrânesc, simt că și colecția mea începe să aibă valoare muzeală. Colecția mea prezintă anii 1990, doar câțiva artiști mai tineri cuprinde.

– Cum ați ajuns în legătură cu arta românească?

– Datorită profesiei mele, am obișnuit să merg la București, unde scriu analize despre economia românească. Am început să vizitez muzeele de acolo, mi-am făcut multe cunoștințe și chiar prieteni în capitala României, care și ei au prieteni artiști. Aproape cu toți artiștii de la care am cumpărat lucrări am o oarecare legătură personală.

– Prin artă ați simțit vreodată, la fel ca în viața de toate zilele, că românii și ungurii uneori sunt ca apa și focul?

– Artiștii români și maghiari pe care eu îi cunosc au legături foarte bune, nicidecum nu am văzut neînțelegeri între ei. Au umblat la școli diferite, deci gândesc altfel despre multe lucruri. Acel stil francez de pictură pe care-l găsim la unii artiști români, nu se predă la facultățile de artă din Ungaria. E total diferită istoria celor două țări, gândim total altfel despre țările noastre. Pentru un român, țara este deasupra muntelui și de acolo coboară, pentru noi, maghiarii, țara este undeva jos, înspre centrul bazinului. Astea sunt diferențe conceptuale, dar viziuni egale despre lume.

– Mi-a atras atenția inscripțiile SCUZE și ELNÉZÉST agățate în mijlocul tavanului galeriei. Care este povestea acestora?

– Sunt mulți artiști care gândesc ca mine, și care cred că șanțurile dintre popoare trebuie umplute și nu săpate în continuare și nicidecum să bocim asupra lor. Sugár János este un reprezentant de seamă a artei conceptuale, el a inventat asta, în catalog am descris istoria acestor plăci stradale. În afară de maghiară el a făcut inscripții în slovacă, română și în limba Țiganilor Iovari. Aceste table au fost așezate în spații libere, pe stâlpi electrici.

– Undeva ați declarat că aproape în fața fiecărei lucrări ar merita să ne așezăm pe un scăunel, să privim și să ne gândim la ceea ce vedem, la ceea ce vrea să ne transmită artistul, pentru că fiecare lucrare are multe mesaje...

– Fiecare om reacționează altfel. Ar necesitatea foarte mult timp explicarea, analizarea fiecărei lucrări. Uneori trecem cu ușurință pe lângă o lucrare, alta însă ne marchează adânc și ne face să revenim la ea. De altfel, eu așa și cumpăr artă. Nicidecum nu cumpăr imediat dacă-mi place ceva. Dacă îmi mai amintesc de acea creație artistică și ziua sau săptămâna următoare, atunci revin. Așa merită vizitate și expozițiile. Trebuie să lăsăm timp creațiilor să-și facă efectul.

E.Șimon

Ne unesc mai multe decât câte ne despart...

Ce poate fi mai plăcut în viață decât să spui cu mândrie de ce naționalitate ești într-o țară străină? Dar să știi că ești o adevărată comoară pentru alții care te prețuiesc mai mult decât statisticile? Acest sentiment l-am putut resimți la rândul meu, când am ajuns să fac parte din Asociația Clubul Media Corbul Alb din Cluj-Napoca.

Totul a început dintr-o simplă banalitate, când având intenția de a mă documenta în legătură cu ceva despre românii din Ungaria, a vedea ce se mai afla pe internet, am găsit un articol foarte interesant despre Micherechi, scris de un tânăr de acolo. Prima dată am fost copleșit întrebându-mă: Oare ce caută aici un român din Ungaria?

Așa că am decis să aflu răsfoind paginile site-ului Corbii albi și căutând răspunsurile mult dorite. Ei bine, ulterior am aflat că această asociație are ca principal scop întărirea relațiilor româno-maghiare. Pe lângă acest lucru, luptă pentru menținerea identității românești din țările vecine și a identității maghiare din România, promovând valorile naționale. Realizând că este o bună oportunitate de a scrie, fiind unul dintre hobby-urile mele, iar în același timp de a promova comunitatea românească din Ungaria, despre care puține persoane știu în România că există, m-am gândit să îmi încerc norocul și să iau legătura cu ei.

Ar fi fost cu totul hilar de a nu ști la acel moment să realizez articole despre comunitatea în care am crescut mai mulți ani la rând. Așa că am luat legătura cu președintele asociației, Csaba Szabó, iar după o întâlnire personală, mi s-a propus o bursă de colaborare oferită de Corbii albi, pentru a-mi menține limba și naționalitatea ca și român minoritar în Ungaria. A fost o mare bucurie, mai ales din cauza faptului că am fost întrebuințat să scriu despre ceea ce știu deja, totodată dorind de a realiza diferite proiecte interculturale în cadrul micii noastre comunități. Dorința ce și până în ziua de azi persistă...

În opinia mea, dacă chiar te declari român în Ungaria, trebuie să dovedești acest lucru, fapt valabil mai ales pentru tinerii comunității noastre, dar mai ales acelor care învață în România. Și da!, nu există imposibil în a învăța limba română.

A fi colaborator, mai nou redactor la Corbii albi nu înseamnă neapărat că în cazul în care nu scrii un articol, atunci vei fi tras la răspundere. Aici totul merge pe respect și încredere reciprocă în ceea ce facem, lucru demn de precizat prezent și la redacția „Foaia românească” din Iula. Este o familie mare, de diferite etnii, care luptă pentru o lume modernă, lipsită de prejudecățile identitare, culturale și religioase, având ca țel comun formarea unei Europe moderne.

De mai multe luni fac parte din această echipă și pe zi ce trece aflu tot mai multe lucruri noi despre poporul român și maghiar deopotrivă, lucruri despre care nici nu mă gândeam că le avem în comun unii cu alții. Tot la acea întâlnire cu președintele asociației s-au stabilit viitoarele proiecte și organizarea Galei Corbilor albi, care a avut loc la data de 12 mai, la Sala Radio din Cluj-Napoca, și unde am fost repartizat de a fi moderator, iar în același timp și prezentator al comunității noastre românești din Ungaria.

La acest eveniment am avut ocazia de a asista la cititul încrucișat al unor opere ale marilor poeți și scriitori maghiari, respectiv români, ceea ce în opinia mea este un mare pas spre o lume mai bună. Cu această ocazie am putut asculta spre exemplu: opere literare de la József Attila în limba română, sau de la Octavian Goga în limba maghiară, și dezbateri ale unor cărți citite încrucișat de către membrii asociației. De asemenea, am asistat la apariția volumului asociației, intitulat „Treii”. A mai fost prezentat un montaj literar în ambele limbi de către elevii și cadrele didactice ale Școlii Gimnaziale „Octavian Goga” din Cluj-Napoca, precum și o scurtă deschidere literară spre minoritatea ucraineană din România.

Andrei-Sebastian Csiplo

„Placheta Bălcescu” pentru doi absolvenți ai Liceului bilingv din Jula

Anul acesta, la serbarea de bun rămas a absolvenților liceului julan, doi elevi ai promoției 2014/2018 au fost premiați cu „Placheta Bălcescu”. Acest premiu, a cărui inițiatoră a fost doamna Lucia Borza în anul 1984, le-a revenit anul acesta elevilor **Cristofer Paksi** din Micherechi și **Estera Ardelean** din Jula, doi tineri foarte ambițioși și talentați.

Cristofer Paksi:

„Tot ce am făcut a fost pentru că așa sunt eu, pentru că mi-a plăcut ceea ce fac...”

– Cum au fost anii de liceu la Jula și ce te-a marcat cel mai mult în acești ani?

– În anii de liceu am făcut parte din trupa de teatru amator al liceului. Am intrat în teatru la propunerea dirigintei mele, Vera Cser, care mi-a zis că o să mă simt bine la teatru. Așa a și fost. M-am simțit excelent, am legat cu colegii de liceu niște prietenii frumoase, am călătorit cu teatrul în Ungaria și în România. Tot în anii de liceu, am dansat în echipa

de dansuri populare și acest lucru l-am făcut de plăcere, am simțit că dătez atâta strămoșilor mei din Micherechi, deoarece în mare parte am dansat dansuri din Micherechi și Aletea, de aceea am făcut și acest lucru cu pasiune și cu mare drag, pe de altă parte a fost și interesant și bine.

– În timpul liber ai și alte preocupări?

– În timpul liber îmi place să mă întâlnesc cu prietenii și o ajut pe mama în treburile gospodăriei. Tata lucrează ca șofer pe camion și vine o dată sau de două ori pe lună acasă, fratele meu mai mare este student, de aceea trebuie să îi ajut mamei, să iau din greutățile gospodăriei de pe umerii ei. Pe lângă astea am avut anul acesta un an mai greu, cu mai multe responsabilități, m-am pregătit mult pentru bacalaureat, dar rezultatele confirmă acest lucru deoarece la examenele de bacalaureat am luat două note de 4, la matematică și informatică, și restul toate au fost note de 5. Doresc să mă înscriu la medicină, la Târgu-Mureș, unde anul acesta a terminat și fratele meu medicina generală.

– Planul tău de viitor este atunci să devii medic?

– Așa este! Lucru pentru care mă pregătesc din toate punctele de vedere. Fratele meu m-a determinat să aleg asta. Știu ce mă așteaptă, sunt pregătit și sper să fac față, fiecare materie este frumoasă dacă o înveți și o înțelegi. Fac meditații la biologie și mă pregătesc pentru anii ce urmează să am cât de cât o bază pe care să pot apoi clădi.

– Ce a însemnat pentru tine primirea distincției „Placheta Bălcescu”?

– Cu sinceritate vă spun că m-am simțit foarte onorat, nu m-am așteptat deloc să îmi fie mie oferită această distincție. Eu sigur nu m-am așteptat la asta. La înmânarea distincției s-au citit acolo câteva lucruri din ce motiv anume am fost eu ales, lucruri pe care le-am făcut într-adevăr pentru școală, dar niciodată nu m-am gândit să fac ceva pentru a primi laude. Tot ce am făcut a fost pentru că așa sunt eu, pentru că mi-a plăcut ceea ce fac.

– Ce va fi de acum încolo cu teatrul, cu dansul...?

– Nu cred că o să mai am timp pentru nici una dintre ele de acum înainte. Însă am amintiri frumoase pe care le iau cu mine în anii ce urmează. Sper să primesc bursă din partea statului român ca să merg la Târgu-Mureș. O să am mult de învățat la universitate. Dar cu timpul, cine știe, dacă o să fac față învățaturii, poate o să mă înscriu și acolo la un grup de dans popular sau așa ceva. Conform sfaturilor primite de la fratele meu, mă așteaptă pe viitor niște perioade destul de grele și de nasoale, dar toți cei care fac medicina trec prin asta și dacă asta am ales trebuie să trec peste ele și eu. Nu mă îngrijorez, încerc să privesc pozitiv lucrurile și să iau ce este mai frumos din toate.

A.B.

Estera Ardelean:

„Placheta Bălcescu este o mare onorare pentru mine”

– Povestește-mi puțin despre tine, despre școală, despre preocupările tale, dacă ai vreo pasiune? Dacă privești un pic înapoi, cum îți amintești de anii de școală și liceu?

– Sunt eleva școlii din Jula de 12 ani, aici am terminat și școala generală. Pentru mine a fost natural să aleg școala românească pentru că limba română este limba mea maternă. Școala a reprezentat totul pentru mine timp de doisprezece ani. În toți acești ani am adunat multe amintiri plăcute și am legat prietenii de o viață. Privesc în urmă cu foarte mult drag la toți cei care mi-au fost colegi, prieteni și profesori atâția ani de zile. În școala generală am participat la multe concursuri de poezii și de povești. Anul trecut am luat locul doi la olimpiada națională de limba și literatura română. Îmi plac și limbile străine, dar cel mai mult îmi place istoria. Dragostea pentru această materie și ambiția pentru învățătură le dătez profesoarei mele preferate Andreea Cséffán. În timpul meu liber îmi place foarte mult să citesc romane și cărți istorice.

– Ce reprezintă pentru tine premiul primit?

– „Placheta Bălcescu” pentru mine înseamnă o mare bucurie. Le mulțumesc profesorilor pentru faptul că mi-au oferit acest premiu. Știm bine că această plachetă o primesc elevii cărora le place limba, literatura și cultura românească. Eu m-am străduit pe cât am putut de mult, am însușit multe cunoștințe de la profesorii pe care îi iubesc și îi respect. „Placheta Bălcescu” este o mare onorare, sunt bucuroasă că profesorii s-au gândit să mi-o ofere mie, în cei 12 ani am „lucrat”, am învățat mult, am participat la multe concursuri de limba română, pentru o puțină vreme am fost membru al Teatrului de amatori al liceului, și timp de 12 ani membru al echipei de dansuri populare a școlii.

– De la liceu te vei îndrepta probabil spre universitate. Ce planuri ai pentru viitor?

– Planul meu de viitor este să intru la o facultate unde pot să continui să studiez materiile mele preferate. Cu acest scop am ales Universitatea Națională pentru Serviciul Public de la Budapesta, unde sper să intru după punctele acumulate la bacalaureat. Examenele de bac mi-au reușit destul de bine, iar la istorie am dat examen de bacalaureat la nivel superior, acest lucru a fost pentru mine o mare provocare, dar sunt mulțumită cu nota primită. Sper să reușesc la toate la fel de bine!

Tabăra micilor pictori de icoane, la Budapesta

În perioada 18–24 iunie, la Budapesta, a fost organizată pentru copii și tineret, a șaptea ediție a tradiționalei tabere de iconografie pe sticlă, sub îndrumarea preotului *Cosmin Florentin Pop*, paroh al Parohiei Jaca.

Activitatea s-a desfășurat de la început din inițiativa și preocuparea doamnei *Gabriela Elekes*, președinta Asociației Femeilor Ortodoxe Române din Budapesta. Tabăra s-a bucurat în fiecare an și de sprijinul Autoguverării românești din cartierul XI al Budapestei.

An de an au participat copii ai comunității românești organizate în jurul Capelei Ortodoxe Române și a Așezământului Monahal *Sfântul Ioan Botezătorul* din Budapesta. Mici și mari, începători și avansați, la această ediție au participat un număr de 11 copii, între șapte și cincisprezece ani.

Tabăra de creație, asemenea celorlalte ediții s-a încheiat prin organizarea expoziției cu lucrările micuților iconari.

Vernisajul expoziției din acest an a avut loc după Sfânta Liturghie din duminica Nașterii Sfântului Ioan Botezătorul, ocrotitorul Capelei, la care a co-slujit și părintele-îndrumător *Cosmin Florentin Pop*.

Părintele-îndrumător și-a început cuvântul de deschidere al vernisajului prin mulțumiri aduse lui Dumnezeu și organizatorilor, părinților, bunicilor și copiilor, care prin efortul și strădania lor au făcut posibilă și în acest an desfășurarea taberei de creație. A mulțumit în mod deosebit slujitorilor Așezământului Monahal pentru tot sprijinul acordat zi de zi pe parcursul acestei săptămâni, doamnei *Gabriela Elekes* pentru toată activitatea care a făcut posibilă desfășurarea taberei și în acest an.

În timp ce pictau, copiii s-au relaxat, au învățat să lucreze în echipă, să socializeze între ei, iar cei mari și cu experiență chiar să devină „mâna dreaptă” a îndrumătorului. Este vorba despre *Mălina Munteanu*, care a participat la toate edițiile și a venit să-și ajute frățiorul și nu numai pe el, ci și pe ceilalți începători.

Cu mult tact pedagogic, părintele transmite copiilor, pe lângă cunoștințe de tehnica picturii și cunoștințe religioase despre personajele reprezentate în icoanele lor: Iisus Hristos, Maica Domnului, sfinți și îngeri.

Arta prin pictură este o cale eficace de educație a copilului, făcându-l ordonat, atent, serios, a mai adăugat părintele *Cosmin* în cuvântul său.

Anul acesta, fiecare copil a pictat câte două, trei și chiar patru picturi, obținând o expunere bogată și de calitate.

Activitatea s-a încheiat printr-o agapă frățească, cu preparate oferite de membrele Asociației Femeilor Ortodoxe Române din Budapesta, condusă de doamna *Gabriela Elekes*.

Șerbana Kiss-Meiroșu

Botez ortodox în Catedrala Sf. Nicolae din Jula

În duminica din 17 iunie, în Catedrala Episcopală Sf. Nicolae din Jula a avut loc botezul nou-născutei *Ianca Curzău*, prima fiică a părinților *Ioan* și *Andreea Curzău*. Taina Sfântului Botez a fost săvârșit de către preotul paroh *Teodor Marc*.

Botezul este Taina Bisericii prin care celui care se botează i se iartă păcatul strămoșesc, el devenind membru al Bisericii și părtaș al veșniciei în Hristos.

Cei care au primit-o de copilă în numele Domnului și au adus-o la dreapta credință sunt nașii *Vanda Atyin* și *David Curzău*.

La finalul ceremoniei, preotul le-a dorit părinților și nașilor să aibă grijă nu doar de creșterea trupească a nou-încreștinatei *Ianca*, dar și de educarea ei în învățătura Bisericii ortodoxe.

„Strada Eminescu”, o nouă manifestare interdisciplinară la Seghedin

„Strada Eminescu” este titlul unui nou serial de manifestări interdisciplinare care a pornit pe 15 iunie. Filiala din Seghedin a Institutului Cultural Român de la Budapesta, împreună cu Consulatul General al României la Seghedin, Catedra de Limba și literatura română a Facultății Pedagogice „Juhász Gyula” a Universității din Seghedin, Catedra de filologie română a Universității ELTE

– Budapesta, Autoconducerea Naționalității Române din Seghedin, Universitatea de Vest din Timișoara și Departamentul „Litere” al Facultății de Teologie a Universității „Emanuel” din Oradea, a organizat prima ediție a evenimentului interdisciplinar internațional „Strada Eminescu”, care s-a bucurat de prezența unor participanți din Timișoara, Oradea, Seghedin, Iula și Budapesta.

Conferința a avut rolul de a marca 129 de ani de la trecerea în veșnicie a poetului Mihai Eminescu. Evenimentul interdisciplinar internațional „Strada Eminescu” s-a desfășurat la sediul Filialei Seghedin a ICR Budapesta. A fost deschis prin alocuțiuni susținute de domnul *Daniel Banu*, consul general la Seghedin și doamna *Eunicia Trif*, coordonator misiune la ICR Budapesta. În cadrul manifestării am putut vedea și asculta două montaje artistice, interpretate de elevii Liceului „Nicolae Bălcescu” din Iula și studenți de la Universitatea „Emanuel” din Oradea, respectiv am ascultat șapte prelegeri. Cu trei dintre conferențiarilor de la „Strada Eminescu” am stat de vorbă după eveniment.

Mihaela Bucin, șefa Catedrei de limba și literatura română a Universității din Seghedin este una dintre inițiatorii evenimentului, care a dorit să-l prezinte pe Eminescu în diferite ipostaze. „Cel mai vechi monument eminescian din Ungaria este prima lucrare de doctorat, prima dizertație doctorală despre opera și viața poetului Mihai Eminescu, care a apărut la un timp foarte scurt de la moartea acestuia, și anume în 1895. Este vorba despre lucrarea de doctorat a lui *Ilie Cristea*, un român născut la Toplița, dintr-o familie de români, cu mamă greco-catolică. El a studiat la Budapesta, trimis fiind de Mitropolia de la Sibiu. Este vorba de nimeni altcineva decât de viitorul și primul patriarh al României, *Miron Cristea*. După terminarea studiilor universitare la Budapesta, el și-a făcut lucrarea de doctorat în limba maghiară, a prezentat-o în limba maghiară, a fost publicată în limba maghiară și doar de curând, după 2000, a fost publicată și în limba română.”

Conf. dr. *Mihaela Bucin* și dr. *Zsolt Szabó*, lectorul Catedrei de română au prezentat un material despre locuri și monumente dedicate lui Eminescu în România și Ungaria, cu titlul „Străzile Eminescu: toponimie culturală”. „În Ungaria sunt trei străzi care poartă numele lui Eminescu: la Iula, și cred că pe această stradă stau cei mai mulți români pe metru pătrat din oraș, la Micherechi, unde se află la colț cu strada Bălcescu și știu cei de acolo sunt foarte mândri că strada lor poartă numele poetului național român, și la Chitighaz, unde strada Filimon Sârbu a fost rebotezată de curând primind numele lui Eminescu. Poetul mai are în Ungaria și două busturi: unul este chiar în grădina Institutului Cultural Român din Budapesta, iar celălalt în curtea bisericii ortodoxe române din Apateu, fiind un cadou dăruit în 2000 de Universitatea din Oradea. La Budapesta, la colțul străzii Váci, găsim o placă ce ne amintește că pe acel loc a funcționat redacția revistei Familia, unde a debutat poetul Mihai Eminescu. La Micherechi mai găsim un monument dedicat lui Eminescu, care a fost amplasat la dorința locuitorilor de acolo, fiind un bloc de marmură dăruit de Primăria din Beiuș cu o placă memorială ce amintește tuturor celor ce trec pe strada Eminescu din Micherechi de poetul național român”, a spus doamna Bucin.

Szabó Zsolt a vorbit publicului despre locuri și străzi dedicate lui Eminescu în trei județe din România, cu populație majoritar maghiară: „În toate orașele din aceste trei județe avem străzi Eminescu sau monumente ale marelui poet. În municipiul Gheorgheni, de unde vin eu, este interesant faptul că strada Mihai Eminescu este o stradă relativ nouă, și pe această stradă locuiesc foarte mulți oameni bogați. Eu nu locuiesc pe strada Eminescu. Nu am aflat de

ce a primit tocmai numele lui Eminescu această stradă, dar cred că este de salutat acest gest.”

La conferință au mai fost susținute următoarele comunicări: *prof. dr. Gheorghe Petrușan* (Universitatea din Seghedin) – „Importanța scriitorului Mihai Eminescu pentru românii din Ungaria”; *prof. univ. dr. Otilia Hedeșan* (Universitatea de Vest, Timișoara) – „Basmelor lui Mihai Eminescu”; *drd. Gabriela Elekes* (Budapesta) – „Mihai Eminescu în cultura maghiară”; *lect. dr. Peter Weber* (Universitatea din Seghedin) – „Eminescu și lupta de clasă”; *prof. univ. dr. Florin Cioban* (Catedra de Filologie Română, ELTE, Budapesta) – „Mihai Eminescu și darea sa de seamă în legătură cu mișcarea literară de acum 200 de ani”.

Ștefan Crâsta

„Via Transilvanica”, proiect unic în România asemănător cu Camino de Santiago: 950 de kilometri de drumeție de la Severin până la Putna

Un traseu inspirat de potecile de pelerinaj din Spania și cele de duranță din SUA, denumit „Via Transilvanica”, va fi amenajat de către Asociația Tășuleasa Social printr-un proiect cu „un impact social și turistic unic” pentru România. Traseul va avea 950 de kilometri și va trece prin zece județe, pornind de la Drobeta Turnu Severin, va străbate Transilvania și va ajunge la Putna, relatează ziarul „Adevărul”.

Lansarea proiectului „Via Transilvanica” a avut loc zilele trecute, la Alba Iulia, în prezența reprezentanților a celor zece județe prin care va fi implementat acesta și a „ambasadorilor” Tiberiu Ușeriu, Toma Cocone, fostul principe Nicolae, Dragoș Bucurenci și Mihaela Miroiu, promotori și susținători ai proiectului. Cu acest prilej a fost semnat și un memorandum de colaborare pentru realizarea proiectului ce va lega Transilvania de Dunăre și de mănăstirea Putna.

Traseul va putea fi parcurs doar pe jos sau cu bicicleta și care în viitor are șansa să devină un fel de Camino de Santiago, una dintre cele mai celebre rute parcurse în fiecare an de peregrini din toată lumea. În proiect au fost cooptate consiliile județene Alba și Bistrița-Năsăud, în calitate de parteneri strategici. Via Transilvanica va avea 950 de kilometri și va avea ca punct de pornire Drobeta Turnu-Severin (unde

a intrat prima dată în țară regele Carol I), va străbate Transilvania și toate bogățiile culturale ale acesteia și va ajunge până la Putna unde se odihnește Ștefan cel Mare.

„Traseul pe care îl vom amenaja are 950 de km, din experiența noastră de drumeții se poate parcurge în mai multe săptămâni, în totalitate sau parțial, în câteva zile, după puterea și dorința călătorului. Infrastructura Via Transilvanica va oferi acces la apă potabilă, cazare și masă, dar și la informații istorice și culturale ale diferitelor zone geografice.

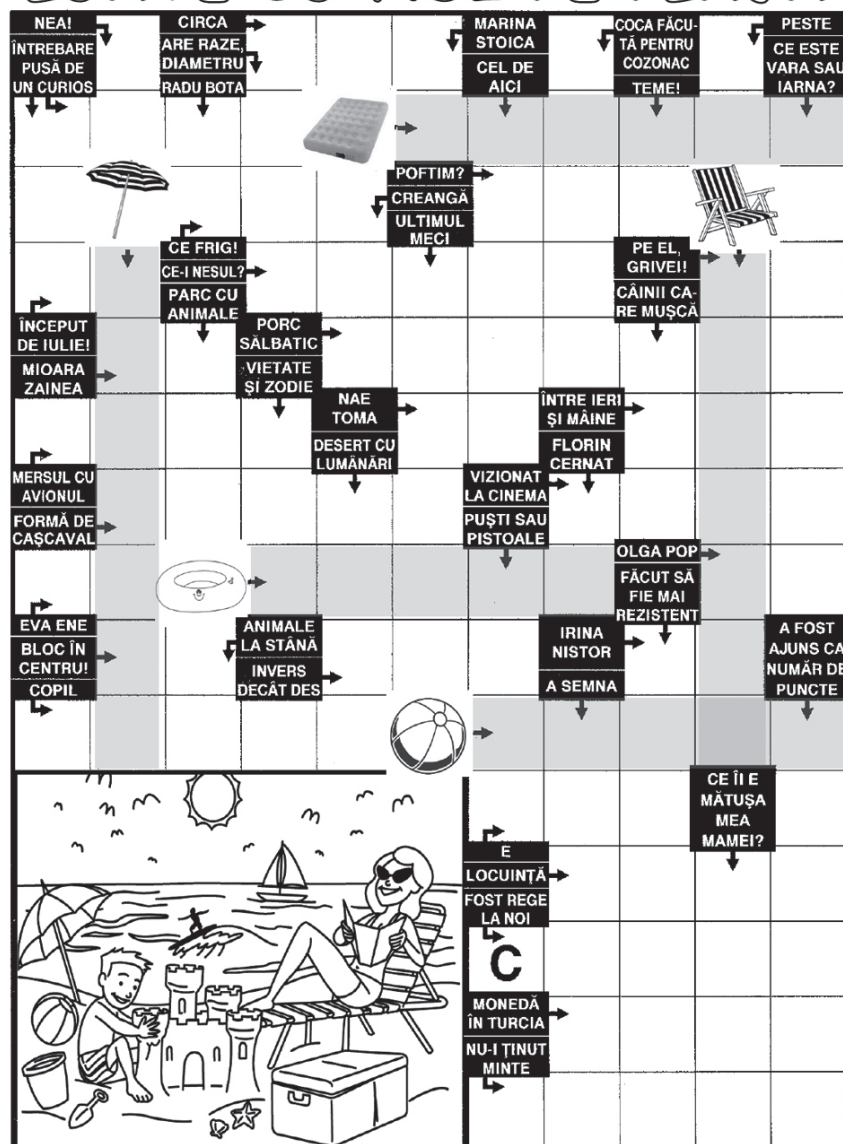
Luând în considerare diversitatea etnică

de pe parcursul acestuia, Via Transilvanica își propune să redescopere lucruri uitate sau neștiute de publicul larg. Fiind vorba de amenajarea unui drum extins, acesta se va face în mai multe etape, o primă porțiune fiind prevăzută pentru 2018 pe traseul Țara Dornelor – Reghin, pe o distanță de cel puțin 100 km”, a precizat Alin Uhlmann Ușeriu, președinte al Asociației Tășuleasa Social.

Inițiatorii proiectului estimează că de acest drum, odată finalizat, se vor bucura anual 200.000 de persoane. Amenajarea drumului se va face în mai multe etape, o primă porțiune, în lungime de 100 de kilometri, fiind prevăzută a fi finalizată în toamna acestui an. În județul Alba, Via Transilvanica se va concentra pe Valea Mureșului.

LUATE CU NOI PE PLAJĂ

Integramă

Glume

Un ardelean merge pe câmp cu soacra lui. Vine o furtună mare cu trăsnete și fulgere. Cum mergeau ei așa prin furtună, trăsnește fulgerul lângă ei într-un pom, la care zice ardeleanul:

– No niiii!

După vreo cinci minute mai trăsnește fulgerul încă o dată, dar mai aproape de ei, într-o tufă, la care ardeleanul din nou:

– No niiii!

Mergând ei așa, trăsnește din nou, dar de data aceasta o lovește din plin pe soacra lui, la care ardeleanul zice:

– No așee mă!

Bulă vine de la școală. Mama îl întreabă:

– Ai ieșit la tablă?

– Da!

– Și ce ai făcut?

– Am șters-o.

Doi studenți discută:

– Din ce trăiești?

– Scriu.

– Ce anume?

– Scriu acasă, să-mi trimită bani...

Un șofer de tir oprește la un popas, comandă un sandwich, o cafea și o plăcintă. Intră trei motocicliști răi, unul îi mănâncă sandwichul, altul îi bea cafeaua, iar al treilea îi mănâncă plăcinta. Șoferul de tir nu zice nimic, plătește și pleacă.

Un motociclist râde gros:

– Hahaha, ăsta n-are niciun pic de sânge de bărbat în el.

La care barmanul, uitându-se pe geam:

– Nici sânge de șofer nu pare să aibă, tocmai a dat cu spatele peste trei motociclete...

– Maestre, care este secretul înțelepciunii?

– Să nu te contrazici cu proștii.

– Maestre, nu cred că ăsta este secretul!

– Ai dreptate!

RECOMANDĂRILE
NOASTRE– lectură, teatru,
film, internet

Lectură

Matei Vișniec
Ultimele zile
ale Occidentului

„Oare ce i se întâmplă Occidentului? A intrat el în faza finală a declinului? Moare civilizația occidentală? Va fi Europa Occidentală islamizată, africanizată, ocupată de milioane de migranți veniți din Africa și din Asia? Asistăm la dispariția omului alb? Se va produce o gigantică operațiune de înlocuire în Europa a populației albe, de tradiție creștină, cu o altă populație, africană și arabo-musulmană, purtătoare de tradiție islamică? Sîntem, pe continentul european, martorii unei catastrofe comparabile cu prăbușirea Imperiului Roman? Se produc sub ochii noștri extincția valorilor occidentale, amuțirea vocii morale a Occidentului și ieșirea sa din istorie? A decis oare Occidentul să se sinucidă în prezent, din punct de vedere cultural, după ce în secolul trecut a încercat de două ori să se sinucidă fizic (declanșînd Primul și cel de-al Doilea Război Mondial)? Zeci de întrebări de acest gen inundă zilnic presa și rețelele de socializare. Ca jurnalist, mă confrunt cu ele zilnic la Radio France Internationale, unde lucrez de trei decenii. Ca scriitor însă, mi-am propus să le abordez oarecum altfel, prin prisma unor fabule filozofice și a unor povestiri cu aer dilematic, dar și prin cîteva confesiuni.” (Matei Vișniec)

Editura Polirom, 2018

Poet, dramaturg, romancier, jurnalist, Matei Vișniec s-a născut pe 29 ianuarie 1956 la Rădăuți, în nordul României. A debutat cu poezie în 1972 în revista Luceafărul. Mai târziu, stabilit la București, unde a făcut studii de filozofie și istorie, s-a numărat printre fondatorii Cenaclului de Luni, condus de criticul Nicolae Manolescu. Câștigător al Concursului Editurii Albatros în 1980, debutează cu volumul de versuri La noapte va ninge. A publicat cinci volume de poezie, șase romane și peste 50 de piese de teatru. Din 1987 trăiește în Franța, iar din 1990 este jurnalist la Radio France Internationale. După căderea comunismului, în 1989, și-a desfășurat activitatea între Franța și România, între două culturi și două limbi, între Vest și Est. Piese sale sunt traduse și jucate în peste 30 de țări.

O VOCE ROMÂNEASCĂ

– viața și tradițiile românilor
din Ungaria

2 IULIE (Iulia Kaupert)

16.00: Introducere, cuprins 16.05: Știri, date meteo 16.15: Sport 16.25: File de calendar 16.30: Reportaje, interviuri 17.00: Știri, date meteo 17.10: De dor și drag – emisiune de muzică populară realizată de Zoe Fuicu (Radio Timișoara) 17.55: Încheiere

3 IULIE (Adam Bauer)

16.00: Introducere, cuprins 16.05: Știri, date meteo 16.15: Sport 16.25: File de calendar 16.30: Reportaje, interviuri 17.00: Știri, date meteo 17.10: Legende românești – serialul lectorului dr. Szabó Zsolt 17.30: Storymania / Radio România 17.55: Încheiere

4 IULIE (Adam Bauer)

16.00: Introducere, cuprins 16.05: Știri, date meteo 16.15: Sport 16.25: File de calendar 16.30: Reportaje, interviuri 17.00: Știri 17.20: Clubul suporterilor 17.55: Încheiere

5 IULIE (Tiberiu Boca)

16.00: Introducere, cuprins 16.05: Știri, date meteo 16.15: Sport 16.25: File de calendar 16.30: Reportaje, interviuri 17.00: Știri, date meteo 17.10: Nota săptămânii semnată de Edda Illyés 17.20: Revista presei 17.30: Reportaje, interviuri 17.55: Încheiere

6 IULIE (Iulia Kaupert)

16.00: Introducere, cuprins 16.05: Știri, date meteo 16.15: Sport 16.25: File de calendar 16.30: Reportaje, interviuri 16.50: Programe culturale pe zona de vest a României/Agneta Nica 17.00: Știri, date meteo 17.15: EU aleg România – 100 de povești de aur ale sportului românesc 17.25: Izvoarașul / emisiune de etnografie și folclor / Radio România 17.55: Încheiere

7 IULIE (Adam Bauer)

16.00: Introducere, cuprins 16.05: Programul bisericilor ortodoxe și al celor neoprotestante 16.20: File de calendar 16.30: Reportaje, interviuri 17.00: De dor și drag – emisiune de folclor realizată de Daniela Băcilă/Radio Timișoara 17.55: Încheiere

8 IULIE (Iulia Kaupert)

16.00: Introducere, cuprins 16.05: „În lumea credinței” – emisiune religioasă 17.00: File de calendar 17.10: Retrospectiva săptămânii (spicuiuri din interviurile și reportajele difuzate pe parcursul săptămânii) 17.55: Încheiere

O VOCE ROMÂNEASCĂ –
EMISIUNE RADIOFONICĂ
ÎN LIMBA ROMÂNĂ

Zilnic între orele 16.00–18.00 pe undele medii cu frecvențele de 873 kHz și 1188 kHz. Pe internet la adresa: <http://www.mediaklikk.hu> (în direct la „Élő műsor/Nemzetiségi rádió”) sau în arhivă la adresa <http://www.mediaklikk.hu/musor/roman>

Contact:

MTVA Studioul din Seghedin
6722, Blv. Kossuth Lajos nr. 29.
Tel.: +36-62/549-201; +36-62/333-766
e-mail: roman@radio.hu

Abonați-vă la
e-FOAIA
la prețul
de anul trecut!

„E-Foaia” este varianta electronică a „Foi” tipărite. Cititorii „E-Foi” vor avea avantajul că vor putea citi paginile revistei în color și cu o zi mai devreme decât ceilalți abonați. „E-Foaia” cuprinde și acele articole și fotografii, care în ediția online nu apar. „E-Foaia” este realizată în format PDF și poate fi citită cu programul gratuit Adobe Reader, cu ajutorul căruia puteți să căutați expresii sau conținuturi, dar puteți și printa toată revista.

Abonamente la „E-Foaia”:

3 luni – 1200 ft

6 luni – 2000 ft

12 luni – 3500 ft

CUVÂNTUL SĂPTĂMÂNII

dexonline
Dicționare ale limbii române

LIMBUT,
-Ă, *limbuți*,
-te, adj., s.
m. și f. (Om)
care vorbește
mult (și fără
rost); vorbăret,
guraliv, flecar, locvace. – Lat. *lin-*
guutus (după *limbă*).

UMOR

ecranul
nostru

miercuri, 4 iulie, Duna TV, ora 7.10

miercuri, 4 iulie, Duna World, ora 13.50

„Strada Eminescu” este titlul unui nou serial de manifestări interdisciplinare care au pornit vinerea trecută, pe data de 15 iunie. Manifestarea de la ICR Seghedin, în organizarea mai multor instituții, a avut rolul de a marca 129 de ani de la trecerea în veșnicie a poetului Mihai Eminescu. În cadrul conferinței am putut vedea și asculta două montaje artistice, interpretate de elevii Liceului „Nicolae Bălcescu” din Iula și studenți de la Universitatea „Emanuel” din Oradea, respectiv am ascultat șapte prelegeri, prin care s-a abordat moștenirea eminesciană din puncte de vedere diferite. Realizator: Tiberiu Boca

ADRESE UTILE

REPREZENTANȚE

Uniunea Culturală a Românilor
din Ungaria (UCRU)

5700 Iula, str. Gh. Doja nr. 8

Tel./fax: (+36-66) 463-079

Președinte: Marius Maghiaru

E-mail: uniuneaculturala@gmail.comWebsite: www.romanul.huAutoguvernarea pe Țară
a Românilor din Ungaria (AȚRU)

5700 Iula, str. Eminescu nr. 1

Tel./fax: (+36-66) 463-951

Președinte: Tiberiu Iuhas

E-mail: atru@globonet.huWeb: www.atruroman.hu

MISIUNI DIPLOMATICE

Ambasada României

1146 Budapesta, str. Thököly nr. 72

Tel.: (+36-1) 384-8394

Telefon mobil de permanență:

(+36 30) 535 69 12

Vă rugăm să folosiți acest număr de telefon pentru a comunica situații deosebite (ex: accidente, decese, răni, dispariții de persoane), care reclamă urgență - la acest număr de telefon nu se fac programări și nu se furnizează informații consulare.

Ambasador: Marius Lazurcă

Website: <http://budapesta.mae.ro/>E-mail: budapesta@mae.ro

Consulatul General al României

6720 Seghedin, str. Kelemen nr. 5

Tel./fax: (+36-62) 424-431,

(+36-62) 424-429

Telefon mobil de permanență:

(+36 30) 6777 980

Consul general: Daniel Banu

Website: <http://szeged.mae.ro>E-mail: szeged@mae.ro

Consulatul General al României

5700 Iula, str. Munkácsy nr. 12

Tel.: (+36-66) 465-130

Fax: (+36-66) 465-142

Telefon mobil de permanență:

(+36-30) 635-7181

Consul general:

Florin Trandafir Vasiloni

Website: <http://gyula.mae.ro/>E-mail: gyula@mae.ro

INSTITUȚII CULTURALE

Institutul Cultural al României
la Budapesta

1146 Budapesta, str. Izsó nr. 5

Tel.: (+36-1) 383-2693

Coordonator: Eunicia Trif

E-mail: romankulturalis.intezet@upcmail.huWeb: www.icr.ro/budapestaInstitutul Cultural al României
la Budapesta – filiala Seghedin

6720 Seghedin, piața Dugonics nr. 2.

E-mail: rki.szeged@invitel.huInstitutul de Cercetări
al Românilor din Ungaria

5700 Iula, str. Gh. Doja nr. 8

Tel./fax: (+36-66) 463-079

Director: dr. Maria Berényi

E-mail: romanintezet@gmail.comWeb: www.romanintezet.huCentrul de Documentare
și Informare al AȚRU

5700 Iula, str. Sáros nr. 17

Director: Mariana Negreu Vetró

E-mail: postmaster@mroodok.t-online.hu

**Festival de folclor
din Valea Crișului**

**29 iunie – 1 iulie 2018,
Parcul Cetății din Jula**

Concert de nai **NICOLAE VOICULEȚ** și orchestra

30 iunie 2018 | ora 17.30

**Scena de pe lacul
de lângă Cetatea Julei**

Organizator:

**INSTITUTUL
CULTURAL
ROMÂN**

Parteneri:

**Uniunea Culturală a Românilor din Ungaria,
Teatrul Cetății Jula,
Asociația de Artă Populară
din Județul Bichiș**

Partener media:

Săptămânalul „Foaia românească”, Jula

Intrarea este liberă!

**FOAIA
românească**

**29 iunie
2018**

www.foaia.hu

Săptămânal al românilor din Ungaria. Editat de Editura de presă și cărți „NOI”. Director, redactor-șef: Eva Șimon. Redactor, reporter: Anca Liana Becan. Tehnoredactor: Ioan Nyisztor. Editura și redacția: 5700 Jula, str. Gh. Doja nr. 8., CP 95. Telefon: (66) 463-152, 361-789, E-mail: foaia@foaia.hu, Editor responsabil: Uniunea Culturală a Românilor din Ungaria, 5700 Jula, str. Gh. Doja nr. 8. Internet: www.romanul.hu, uniunea@romanul.hu. Tiparul: Schneider Nyomda Kft, 5700 Jula, str. Károly R. nr. 7. Index: 25291. ISSN 1418-8341. Abonamente în județele Bács-Kiskun, Bichiș și Ciongrad se efectuează la oficiile poștale, iar în celelalte județe la adresa redacției atât personal, cât și prin cec poștal. Abonamentele pe anul 2018: 3 luni 1560 forinți; 6 luni 3120 forinți; 1 an 6240 forinți. Publicația apare cu sprijin de la Fondul de Subvenții al Ministerului Resurselor Umane (Budapesta, Ungaria), acordat prin Autogovernarea pe Țară a Românilor din Ungaria, și de la Ministerul pentru Românii de Pretutindeni (București, România).